

strativ, hvorom jeg som sagt nærer nogen Tvivl. Det vil nemlig være den eneste Prøve, ved hvilken Thingets Stemning kan erfares, og det er ogsaa meget rigtigt af den ærede Forespørgger blevet fremhævet, at jeg ikke uden Afstemning kunde komme til den Visshed derom, som jeg behøver for at vælge mit Standpunkt i denne Sag. Viser det sig da, at man ønsker, at den administrative Vej skal følges, vil jeg tilfibejætte mine Betæneligheder og paa rette Sted forelægge Sagen administrativt. Jeg nærer, som sagt, ikke ringe Tvivl om, hvorvidt den virkelig er administrativ, og jeg har ikke hørt Noget, der svækker denne Anskuelse. Forøvrigt troer jeg ikke, at det kan bebreides en Minister, at han hellere vil afgjøre Noget legislativt end administrativt; dermed kan Repræsentationen være vel tilfreds.

Formanden: Jeg skal meddele, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) til mig har indleveret et Forslag til en motiveret Dagsorden, saaledende: „Med den Anerkjendelse, at Regjeringen kan ordne denne Sag administrativt, gaaer Folke-thinget over til Dagsordenen“.

Monrad: Jeg behøver ikke at bruge mange Ord for at motivere den stillede Dagsorden. Det Spørgsmaal, der omhandles i Grundlovens § 83, som siger, at „de fra Folkekirken afvigende Troessamfundes Forhold ordnes nærmere ved Lov“, tilkjendegiver sig udtrykkelig som en almindelig, alle de afvigende Troessamfund omfattende, Lov, altsaa ogsaa omfattende de anerkjendte afvigende Samfund, Catholiker, Reformeerte, Jøder; den engelske Kirke, overhovedet alle de afvigende Troessamfund. Men derom er der jo slet ikke Spørgsmaal her; her er der blot Spørgsmaal om, hvorvidt et afvigende Troessamfund skal regnes til de anerkjendte eller til de ikke anerkjendte, og dette maa Regjeringen efter min fulde Overbeviisning kunne gjøre ad administrativ Vej. Jeg kan imidlertid fuldkommen vel forstaae den høitagede Justits- og Kirke- og Underviisningsministers Betænelighed ved mellem disse modsigende Ytringer fra de veglende Ministeriers Side selv at tage sin Beslutning, og

det er netop for at give ham den fulde Handlefrihed, at jeg tillader mig at stille denne motiverede Dagsorden. Er den først bleven vedtaget af Thinget, er Virkningen af hans Forespørggers Ytringer i denne Henseende bleven tilintetgjort. Det, der er det Værste ved saadanne Tvivl, er, at Sagen gaaer istaae, og jeg kan ikke nægte, at det er mig ikke lidet ubehageligt, at denne Sag er gaaet istaae. Jeg anseer dette Samfund for at være et særdeles agtværdigt Samfund — det er en Selvfølge, at jeg ikke giver det Fortrinnet for vor Folkekirke, og at jeg troer, at der er visse Skæbheder i dets Opfattelse, men naar jeg sammenligner det med andre afvigende Troessamfund, der indvirke paa Befolkningen, anseer jeg dette Troessamfunds Indflydelse for heldbringende. Jeg anseer det for at være af Interesse, at det fik en Anerkjendelse fra Regjeringens Side, ikke for at det derved skulde gjøre Erobring fra Folkekirken, men for at det skulde gjøre Erobring fornemmelig fra Mormonerne, thi jeg troer, at der gjerne i ethvert Samfund og navnlig ogsaa hos os er en vis Kreds af urolige Aander, der ikke føle sig tilfredse med den mere almindelige Kirkes Former, som føle sig mere tiltalte af det, der er mere afsluttet, udgjør et engere Samfund, hvori de kunne føle sig sammen med Troesbrødre. Denne Trang, denne Tilbøielighed fører tidt hen til Bilsfarelser, giver saadanne Folk tidt til Priis for Mormonerne. For mig stod det, som om man netop i denne Henseende kunde have en Allieret i dette Troessamfund. Naar man forøvrigt har sagt, at denne Sag hører mere under Justitsministeriet end under Kirke- og Underviisningsministeriet, skal jeg bemærke, at det vel kunde hænde sig, at saadanne Sagers Behandling vilde støde paa større Vanskeligheder hos Justitsministeren end hos Kirke- og Underviisningsministeren, idet hiin vel altid vilde finde det mere i sin Orden, at man fik saa anerkjendte Troessamfund som muligt, da dette giver mindre Bryderi. Dette var den ene Side af Sagen; hvorfor det, som sagt, var mig ukjært, at den er gaaet istaae. Men jeg maa ogsaa tilføie, at det gjør mig ondt i en anden Henseende, da jeg i Anledning af denne Sag har modtaget Ytringer af diplomatist